

Božie Telo

11. júna 2020

1 Kor 10, 16 – 17

Milé sestry a bratia v Kristovi

Súčasná situácia nám nechtiac poskytuje možnosť, pozrieť sa na naše zvyky trochu z iného uhla pohľadu, premyslieť niektoré nábožné úkony v skromnejšom formáte, zamyslieť sa nad ich podstatou.

Sviatok Božieho Tela a Krvi sa zvykne sláviť v katolíckych krajoch okázalo, ako určitá manifestácia. Niet divu, že niektoré iné kresťanské vyznania proti tomu vyslovujú svoje námietky. Nielen evanjelici, ale aj pravoslávni napr. namietajú, že dôležitejšie ako priniesť eucharistiu v monštrancii do ulíc našich miest, je uskutočniť ju skrze naše životy, cez našu prax viery - možno nie tak okázalo, ale o to viac bytostnejšie.

V tomto roku ale aj my slávime sviatky s väčšou skromnosťou. V súvislosti s Eucharistiou sa často používa termín premenenie. Hovoríme, že pri eucharistii síce zostávajú spôsoby chleba a vína, ale na druhej strane nám sprítomňujú Ježiša Krista, jeho telo a krv. Máme pritom na mysli nie fyzikálne telo, fyzikálnu krv - s tým by sme si asi ani my kresťania veľmi nevedeli príliš dať rady - skôr máme na mysli, sprítomnenie Ježiša Krista – konkrétneho a živého, cez chlieb a víno - ako posilu na našej ceste životom.

Prečo sa tu oddávna spomína práve telo a krv? Tak ako ani pri odtlačkoch prstov sa nedajú nájsť dva identické, rovnako telo - hoci na prvý pohľad má u každého podobné znaky - naznačuje konkrétnu osobu, v tomto prípade konkrétneho Krista: teda so všetkým, čo k nemu patrilo: aj s jeho náukou, s požiadavkami, nárokmi, ktoré na nás svojim životom kladie. A krv ako symbol života zase chce pripomenúť živého Krista. Krista, ktorý chce byť cez nás, cez naše životy prítomný v tomto svete- Eucharistia má ambíciu premieňať naše životy, byť cez nás prítomný vo svete.

Premenenie môžeme rozumieť vo viacerých významoch slova. Nielen chleba, ale aj nášho života. Nie je dôležité, ako to obsiahneme svojim rozumom, ako to pochopíme. Dôležitá naša ochota vyjsť Kristovi v ústrety. Dôležitá je naša ochota slúžiť „jeho veci“. Ježiš Kristus pri poslednej večeri povedal jednoznačne – „toto je moje, telo, ktoré sa obetuje za vás. Obetuje sa pre život tohto sveta. Vezmite a jedzte z neho aj vy.“ Snažte sa aj vy prijať tento spôsob života. Snažte sa aj vy nie ovládnuť, nie vlastniť, ale slúžiť, v istom zmysle obetovať sa pre život tohto sveta. Tu nie je dôležité správne poznať, ovládnuť poznaním, tu je dôležité mať úctu ku Kristovi a prijať jeho výzvu.

Ak ju prijmem, sme aj my a naše životy na ceste premenenia. Potom premenenie žije v nás novým životom, trvá aj dnes. Nielen mechanicky na oltári, ale v reálnej skutočnosti – v našom živote. Tým si Krista neprivlastníme, ale naopak – budeme vnímať jeho výzvu, ktorou je pre nás a pre naše životy.

